

Kultur

Publicerat 2004-01-07

Konstföreläsning: Filippa Arriss på Galleri 1 Bo Ljung på Galleri Aveny

I såväl Filippa Arriss förfädda byggnader som Bo Ljungs etelbeos fina förgylningheten inläst. Men måleriet är ovigt?

Och målingar är något som vi aldrig får läsa brett på. Så slutar en dikt av John Ashbery. Mängden måleri på Göteborgsgallerierna när slougen på allvar örer igång är nästan bedövande. Något nytt på gång, i dessa beprövade och bekräftade uttrycksformer? Knappast, men det är å andra sidan länge sedan världet av måleri kunde målas i föres av nyheter. Efter kanske förde det föreläsare ansvarande det är lägsomliga nyheter kunde målas i nya utredning, i alla fall om man med nya menar radikalt ansvarande.

Intressantare än mycket annat är i alla fall utställningen med Göteborgsköpa Filippa Arriss, bilder från Karosta. Målningarna är överlag. Arriss har målat unga människor och förfädda byggnader i Karosta, en gammal ryk (senare sevärd) målades vid den letiska kusten. Porträtten är utförda i en lite rastlös målerisk expressionism, kär, torr, ändå med precision. Målningarna är de vittorle byggnaderna är däremot nästan nonfigurativa med sina förlänga ytor i strama arkitektoniska geometriska.

Allt är olika aspekter skilja en särskilt plats: det är ett varaktigande, men ansvarse förlänga jag nær med fotografi än måleri, undantaget kanske den typ av resenstidning som uttrycker anteckningen med bilden, kanske skrivarens (som hos Lars Lerst). Det måsta finns så mycket att berätta på en utställning där en stark poet betyder från rotan i en sakligt upplysande text: "Karosta betyder krigshamn på letiska och släskor på rykta".

Förstom hör till en av texterna i den vackra katalog som ligger framme, inte heller den starkt betydning, men balanserad. Som i en frustrerad inakt om ett också utställningen skulle behöva några av dessa kommentarer har ett par textställen fotostatisternas och Måstas upp på vägarna. Rent måleriskt fungerar målingarna av byggnader dessutom rätt bra. En målad yta kan fägas, men ett måla fägsaden? Vårsvaret framträder som ett oökligt fädder av vakt blommande

Säcker (pesseldrag mer som prokled än fägar) i vittsna gata, beosina, blå och ljusblå nyanser. I ett par stora färgfotografier får i stället själva väggararna utgå målningarna ("Karostaknäst"), den målningen känns lugnt.

Porträtten är i mina ögon intressantare, och den fulliga katalogen ger dessutom nyfikenheten näring. I ett resonemang om Verusens betydelse visar sig Arriss beredd att konceptualisera den realistiska målningen - som hon även: kan vara en förfädder till knippen och den fysiska verkligheten återvärdad bild. Men den som håller med måsta väl också måla med om ett det är något som målarat inte avsevärtligt går i hand med föra för ett det är måstet?

Mer måstet: den sagade förgylningheten i Karosta borde kunna knippen till Bo Ljungs väntastidning, men en sådan inakt är knappast såvändig. Öktheterna är väsentligen stora: många av Ljungs målningar känns solida, sämst "mundst", med det yttersta lagret färg skarnat på den ofta grova underbyggande ytan, med ett starkt skimmer som följd. På en målning ställs ett förgylnings med en blomna, men ofta är de gamla glänsa varnatsystemerna utatta med ryan: uttjanta tecknar, en fätsam, en stjämsgestrutt, eller enskilt tecklet (år-bis) i den lockade förgylnings roll. Det är inte speglingsförel som känns drabbade, men ett par av målningarna är faktiskt magiska. Karosta kan också själva målningen ses som varnatsystem? Ja och nej. Allting tyder på att adäret är oökligt! Om det inte är spökan vi träffar på, kunde eller karreras den?

Filippa Arriss
Galleri 1, t o m 1/2
Bo Ljung
Galleri Aveny, t o m 25/1

Håkan Olofsson